

novas *Ctrl*

Esa revista está subvencionada pola Dirección Xeral de Política Lingüística da Xunta de Galicia

Curso de dinámicas e técnicas grupais aplicadas á normalización lingüística

Este curso desenvolveuse no Edificio Simeón da Universidade de Santiago, no número 8 das Casas Reais, durante os días 8 e 9 de novembro. Ao longo de dezaseis horas, vinte alumnos aprenderon as pautas básicas da dinâmica de grupos, ferramenta fundamental á hora de emprender actividades de animación sociocultural, entre elas as de normalización lingüística. Co sociolingüista e animador sociocultural Xulio Noia Liste coma profesor, o curso estruturouse en catro sesións, de dez a media a dúas e media e de catro a oito cada un dos dous días. O curso está validado polo Departamento de Filoloxía Galega da USC.

Na primeira das sesións, recorreu-se a xogos de presentación para ir abrindo a confianza no grupo; coa sinalxa dinâmica de empregar adhesivos, déronse a coñecer os nomes dos membros e as súas preferencias, ademais de inclírse o contacto entre eles ao intercambiarlos. De seguido, introduciuse un exercicio para o debate e o consenso: comezar por definir un grupo en parellas, anotando as conclusións nun papel. A continuación, de dúas en dúas parellas, e despois en dous grandes grupos, para rematar entre os vinte membros do grupo poñendo de acordo as ideas obtidas logo dese proceso. Así, de xeito gradual, chégase a un consenso que quedou reflectido na parede, na que se foron pegando as conclusións de xeito que formaban unha pirámide, desde as primeiras tiradas por parellas até a global, obtida polo grupo. Por último, para introducirse no coñecemento dos roles que se poden desempeñar nun grupo, realizouse unha ficticia campaña de normalización lingüística dirixida a mozos en tres grupos distintos. Cada un deles tiña entre os seus membros repartidos unha serie de roles (o/a polemizadora, o/a observadora, o/a que acata as decisións do resto, e unha líder/esa, que en cada grupo tiña diferente talante: democrático, autoritario ou pasivo).

Xa na sesión da tarde, os membros do grupo que exerceran de observadores comentaron co resto como se desenvolvera a actividade no seu grupo, co lóxico contraste entre as actitudes dos distintos líderes. Entrouse así no estudo da figura de líder. Mediante un test individual, e a comparación colectiva dos resultados, obtiveronse pistas sobre as distintas necesidades de cada grupo, en torno a dous parámetros: motivación e competencia.

Atopábase, dese xeito, a posibilidade dun grupo moi motivado, pero que non dispón das ferramentas necesarias (neste cadrante coincidiron todos os membros do grupo), que precisa dun líder guía. Pola contra, pode tratarse dun grupo preparado, mais carente de motivación (aquel atopábase as persoas "queimadas", con ampla experiencia nun campo pero que xa non contan coa illusión inicial), que precisa, toxicamente, dun líder motivador. Por outra banda, pode darse o caso de que o grupo disporá tanto de competencia coma de motivación, e o líder sinxelamente teña que acometer un papel operador, ou ben de que non disporá de ningún dos factores (o líder ten entón, se cadría, que tomar una postura de certa autoridade). A seguir, estableceuse un debate sobre a necesidade de que o/a normalizador/a lingüístico/a desempeñe o liderado, e realizouse un exercicio por parellas consistente en debuxar unha figura humana a tamaño natural e escribir nas distintas partes do corpo cualidades que se consideren necesarias para unha normalizador/a lingüístico/a. Case todas coincidiron na empatía, capacidade de comunicar, tolerancia, paciencia e firmeza coma pautas básicas. A xornada rematou cun exercicio consistente en que cada un dos membros colocara aos membros do grupo en subgrupos do xeito que el considerara más produtivo.

A día seguinte comezouse cun xogo de taboleiro no que se formulaban distintas situacións de grupos con varios problemas, e se o/a participante acertaba o xeito de resolvélos, continuaba tirando. A tarde dedicouse a unha dinâmica na que un grupo tiña que debater sobre determinada cuestión, mentres era observado pola outra metade do grupo. O grupo observado tiña que elaborar unha campaña de normalización lingüística destinada ao colectivo inmigrante no concello de Santiago. Dende fóra, os/as observadores/as tomaban nota do índice de participación de cada membro, de se había actuado democráticamente ou impositivamente, de que roles eran asumidos, etc. Despois comentábanse as súas impresións co resto do grupo.

A última dinâmica do cursillo foi a fiesta de Johari, actividade consistente en que cada membro do grupo encha un cadro dividido a metade no que debe escribir as que considera as súas mellores e peores cualidades. A continuación, de xeito anónimo, faiuse o mesmo con cada un dos outros membros, de forma que, ao ser lidas as conclusións, cada un anote o que opinan del os demás.

En definitiva, foron dezaseis horas de coñecemento moi práctico e vivencial das dinâmicas que levan á creación dun grupo, ó asentamento de roles, ao liderado, etc., técnicas de evaluación e dinamización de grupos fundamentais para tarefas de planificación sociolingüística.

Lara Rozados Lorenzo

sumario

Páx.1 *Curso de dinámicas e técnicas grupais aplicadas á normalización lingüística*

Páx.2 *Informe de inserción laboral dos titulados en Filoloxía Galega*

Diccionario Visual da Construcción

Páx.3 *Da utilidade dos corpus para o asesoramento lingüístico*

Para irnos adaptando

Páx.4 *O proceso de normalización do idioma galego*

Páx.5 *Manual básico de documentación administrativa*

Páx.6-7 *Novos estatutos da CTNL*

Páx.8 *Comunicados aos socios/as*

Sociedade Galega de Terminología

Windows XP en galego

Informe de inserción laboral dos titulados en Filoloxía Galega

Recibin o encargo da editora do novas CTNL de escribir sobre o Informe de inserción laboral dos titulados en Filoloxía Galega. Malia ter demostrado bo criterio nas súas recomendacións, pareceume un traballo enfatizado: ler o documento para lle dicir á xente o que xa sabe de si mesmo resultábase pouco estimulante. Sabemos que o INEM pode ser un bo sitio para saudar velllos amigos da carreira, se cadra mellor ca ningún outro; que os bolseiros van a máis, ata se converter nun colectivo consolidado; e algunas evidencias máis. Con todo, leo o informe e mergúllome de novo nunha realidade case esquecida para algúns e vexo de preto os contratos lixo, as bolsas que non rematan e as realidades que procuran a esperanza nas oposicións de medios, que este ano tampouco saen.

Os datos que se mostran aquí non son máis ca un estrato dos moitos que ten o informe. Correspondense coa realidade dos titulados de Filoloxía Galega no período 1996/97 a 2000/01. A situación refírese ao período de abril de 2002 a marzo de 2003, que é cando se fixo o traballo de campo, polo que se debe ter en conta que a situación agora pode ser distinta; se cadra peor.

Situación laboral

Do total de titulados que saíron da carreira neses 5 anos un 45,20% estaba traballando cando se recolleron os datos, ou sexa non traballaba un 55%. Este dato, malo á primeira vista, é peor se o comparámos coa porcentaxe dos titulados do Sistema Universitario Galego (SUG) ou, mesmo, coa porcentaxe de persoas que traballaban nese mesmo período no ámbito das Humanidades. (Ver o gráfico 1).

Por outra parte, a porcentaxe dos titulados en Filoloxía Galega que seguían estudiando é semellante á dos titulados en calquera das titulacións de Humanidades (19,70%) e un pouco superior aos titulados en xeral do SUG (17,49).

Traballan na inmensa maioría en Galicia, onde senón, alínd que algo máis do 7% andan por fóra. A porcentaxe sobre moi pouco cando se observa onde traballan o resto dos titulados do ámbito das Humanidades: traballan fóra un 9,26%. Vendo isto, a calquera se lle ocorre preguntar en que traballa un titulado en galego fóra do país. Eu non coñezo a resposta, pero supón que como algún dos seus vecíños andan por ali adiante; se cadra, por Barcelona curta carteira de correos ás costes.

Tipo de contrato

So un 2,95% traballa por si e o resto por conta alíea. Dos que traballan para outros fano cun contrato indefinido un 26,90% do colectivo e cun contrato eventual un 35,55%. O resto goza -que palabara- dunha relación laboral moi variada: hai un 18,75 que ten unha bolsa, quen lle dera a estos un contrato lixo, e hai un 15,85% que traballan sen contrato; a todo hai quen gaña. Estas porcentaxes son moi menores nos titulados no conxunto das Humanidades, malia teren unha porcentaxe maior en contratos eventuais (un 55,55%). (Ver o gráfico 2).

Vía propiciatoria do primeiro emprego

Estudar no estranxeiro, pagar matrículas de mestrados nin de cursos de especialización ou buscar formación alternativa non se demostraron como os melhores xeitos de conseguir traballo; ni o contacto é o que mellor valorado está, cun 4,46 sobre 5, á hora de atopar traballo. Os amigos son considerados unha vía moi importante para introducirse no mercado laboral con 12,62%; alínd que ionxe de 22% para os titulados en Humanidades. Estas porcentaxes cobran ainda máis valer se se comparan cos servizos prestados polo INEM ou o Servizo Galego de Colocación, que andan polo 6% de efectividade para a consecución do primeiro traballo.

En fin

Non sei se hai remedio a todo isto. Hai uns anos pensaría que unha vez localizados os xeradores desta situación -sempre os políticos no poder, os outros- habearia que facer por cambialos e a solución viría dada na propia mudanza. Hoxe que a situación política é por momentos outra, aquela solución trivial false confusa, e vexo como a regra non funciona sempre ou, simplemente, non funciona; que cambian os protagonistas e as realidades laborais non o fan, e que mesmo poden ir a peor.

O informe amósanos un pouco como estamos e como somos. Porén, por sabelo todos, é absurdo explicar as razóns polas que non existe todo o traballo que podería haber; seguramente que sería perder o tempo explicar a inconsistente política lingüística e a inexistencia dunha estrutura de servizos lingüísticos das institucións públicas. Se cadra, seria mellor dicírse a ese 55% que non cadou traballo que unha política lingüística dun concello quedabén se amalia cunha aociación da causa con 900 ao ano, sen pagar o IVE.

Sabemos pouco, pero parece claro que unha política lingüística seria non asegura o éxito nos resultados da planificación lingüística, pero sabemos que o que aquí se está a facer consolida o máis rotundo fracaso. Parchéase unha tea vella e furada no centro de concretar unha rede de servizos formada por persoal estable e ben formado. Xógase, unha vez máis, co futuro da lingua pero xógase tamén co presente dun colectivo, formado por persoas dignas de algo mellor. Persoas que van dunha bolsa a outra nun salto permanente e que, no aire, non deixan ter fe no seu país. Hoxe é hora de nos reafirmar nas propostas serias e integrais que se fixeron desde a CTNL. Proposta nin compartida nin debatida. Proposta responsable e adaptada a un país que quere facerse a si mesmo.

Manuel Bermúdez

GRÁFICO 1: Traballan e estudan na actualidade

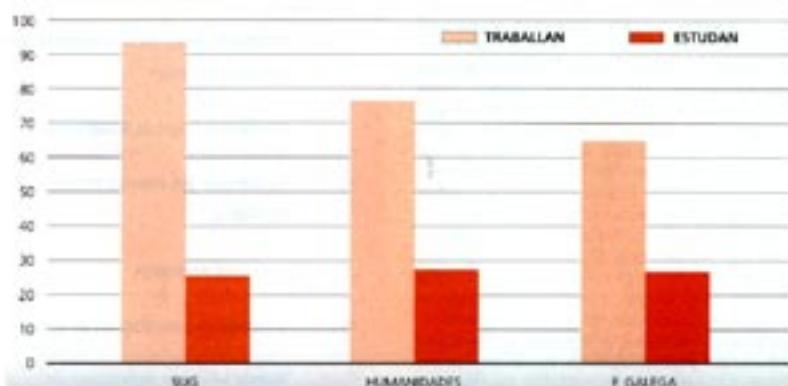
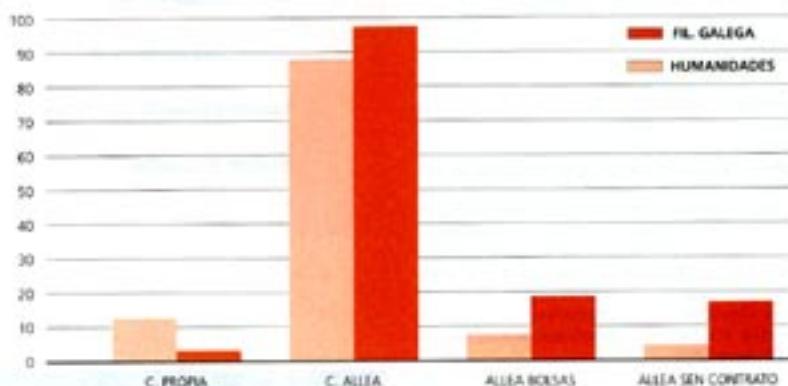

GRÁFICO 2: Situación laboral

Dicionario Visual da Construcción

O Colexio Oficial de Arquitectos de Galicia acaba de editar unha nova ferramenta terminoloxica que de seguro será de grande utilidade para todos aqueles estudiosos ou profesionais (arquitectos, enxeñeiros, construtores, técnicos de normalización lingüística) que precisan disponer no seu traballo diario da terminoloxía especializada do sector da construcción.

O Dicionario Visual da Construcción contén 6 661 termos en galego e 6 886 en castelán e estrutúrase en 6

capítulos independentes que conforman unha unidade temática (urbanismo, edificios, elementos constructivos do edificio, infraestruturas do transporte e comunicación, construcciones hidráulicas e ejecución da obra). A novedade é que os termos non aparecen agrupados por orde alfabética, como vén sendo habitual neste tipo de obras terminográficas, senón que forman parte de ilustracións que permiten contextualizar a información e

ao tempo relacionar cada termo con outros da mesma unidade conceptual.

Esta obra está accesible en formato web en <http://dicionario.coag.es/>. Se o prefires tamén puedes descargar o documento PDF no seguinte enderezo: http://dicionario.coag.es/Dicionario_visual_construcion.pdf

Da utilidade dos corpus para o asesoramento lingüístico: os corpus galegos

Todos aqueles que temos a lingua como materia prima de traballo soñamos algúna vez coa posibilidade de poder ter "todo un idioma" como fonte de consulta, no canto de andar cacheando aquí e allí para saber qué significa exactamente unha palabra concreta, cal é a forma máis habitual de grafar un topónimo determinado, se un erro gramatical ou sintáctico que acabamos de detectar é abondo frecuente como para facer mención a el nunha actividade de formación, etc.

Esa posibilidade de acceder a "todo un idioma" é ainda un soño pero, grazas á crecente capacidade de almacenamento e xestión de datos que permite a informática, cada vez ten menos de ficción, fundamentalmente desde que comenzaron a deseñar, crear e alimentar os primeiros corpus lingüísticos. Estes poden definirse como un conxunto de textos tratados e almacenados en formato electrónico de forma que sexa posible realizar consultas simultáneas sobre todos eles.

Os corpus son instrumentos moi útiles á hora de estudar unha lingua ou unha determinada variedade lingüística, sobre todo desde un punto de vista descriptivo, pois se están ben deseñados, ofrecen unha mostra representativa que permite realizar doadamente análises baseadas en datos cuantitativos e non en impresións cualitativas ou parciais. Pero o seu interese non se esgota aquí, pois tamén se pode recorrer a eles en traballo cunha maior componente prescritiva e vinculados ao labor dos servizos lingüísticos, especialmente ao asesoramento e a formación. Así, poden servir para:

- Documentar no uso real a vitalidade dunha palabra ou dun formante léxico ou morfolóxico.
- Comprobar cal é a más frecuente dunha serie de palabras (sinónimas, por exemplo).
- Aproximarnos de forma intuitiva ao significado dunha palabra, grazas á información semántica que nos proporciona o contexto en que aparece.
- Medir a presenza na documentación real de formas deseñaladas pola norma.

Ainda que o galego chegou tarde á elaboración deste tipo de ferramentas, na actualidade dispomos –como mínimo– de un corpus de fala bilingüe galego-castelán¹ e tres corpus de lingua escrita (dous de textos galegos e un de textos bilingües paralelos). Fixarémonos exclusivamente nestes últimos na medida en que son os únicos que por agora permiten consultas externas.

O primeiro en sair ao ciberespazo foi o CORGA (Corpus de Referencia do Galego Actual), <http://corpus.cirp.es/corga/>, elaborado desde o Centro Ramón Piñeiro para a Investigación en Humanidades. Trátase dun corpus monolingüe que pretende presentar unha mostra representativa do uso lingüístico do galego actual² e que conta, segundo a información da súa páxina web "con 17,5 millóns de formas", ainda que espera chegar "ata os 25 millóns ó remate do ano 2004".

Desde setembro de 2003 é tamén posible acceder ao CLUVI (Corpus Lingüístico da Universidade de Vigo), <http://www.uvigo.es/CLUVI/>, creado polo Seminario de Lingüística Informática da devandita Universidade. É un corpus centrado na lingua especializada, pero polo momento as únicas seccións accesibles son as que recollen textos bilingües presentados como documentos paralelos, en concreto TECTRA (textos literarios), LEGA (textos legislativos) e un pequeno corpus de textos de cocina galega.³

A comezos deste mesmo 2004, o Instituto da Lingua Galega abriu a consultas externas o TILG (Tesouro Informatico da Lingua Galega), <http://www.tilg.usc.es/TILG/>. É, igual ca o CORGA, un corpus monolingüe, pero ao revés ca el non se limita á lingua actual senón que recolle textos desde 1612 ata o presente. Tamén se distinguen no tipo de obras seleccionadas: o TILG recolle abundosa documentación dialectal e dálle grande importancia aos textos literarios xa que a súa utilidade principal é servir de corpus para un futuro diccionario de lingua –segundo declaran os seus responsables.

Non imos afondar máis sobre as características, criterios de elaboración e modo de consulta destes tres corpus, que poden lerse con detalle nas respectivas páxinas web. A partir de aquí centrarémonos en presentar algú exemplo concreto do partido que se lles pode tirar de cara ao traballo nun servizo lingüístico.

Antes de entrar en materia, cómpte advertir que as propias características definitorias dos corpus –o seu carácter de compilacións de traballos procedentes de autores, épocas, temas e enfoques diversos– desaconsellan confrontarnos a eles como se fosen obras de referencia que prescriben ou recomendán usos. Mais ben deben versar como fontes especialmente relevantes na medida en que compilan e disponibilizan para a consulta grandes volumes de información, que terán en cada caso unha fiabilidade diferente.

1. O CLUVI pode cumplir funcións semellantes ás que más adiante indicaremos para os outros dous corpus, pero ademais pode usarse como un glosario bilingüe ao que consultar en labores de asesoramento.

- Buscando un termo nun idioma e comprobando que formas se empregan no outro. Por exemplo, se procuramos o castelán cohecho no subcorpus LEGA vemos que o equivalente que se emprega é suborno.

- Intentando determinar se determinadas propostas recollidas nas obras lexicográficas ou terminográficas están asentándose ou non no uso real. Se buscamos tenencia e ordenamos as respuestas por orde cronolóxica podemos ver que conviven tenza e posesión en función dos documentos de que se trate, a pesar de que os diccionarios e vocabularios recomendán especialmente a segunda.

Actualmente, a súa maior limitación do CLUVI é o escaso volume de textos con que conta, o que provoca que con excesiva frecuencia as buscas non atopen resultados ou estes sexan pouco representativos. E de agardar que a medida que o tamaño do corpus se vaya incrementando medre tamén a porcentaxe de consultas con resposta e a utilidade xeral da ferramenta.

2. O CORGA e o TILG teñen características bastante semellantes, polo que en calquera deles podemos:

- Comprobar a frecuencia de usos dunha serie de sinónimos (como na parella prolongamento/prolongación, na que vence claramente a segunda).

- Intentar determinar o significado dunha palabra, ou comprobar a exactitude da definición recollida nos diccionarios de lingua.

Se, por exemplo, buscamos no TILG umeiro comprobamos que non é, como afirma o Diccionario da Real Academia Galega, unha variante de ulmeiro xa que

todos os exemplos de uso que atopamos identifícanos coa especie que na maior parte de Galicia se coñece como amieiro ou ameneiro.⁴

- Consultar determinadas cuestións estilísticas ou gráficas que podían resultar dubiosas, como o uso de maiúsculas en determinadas palabras (real decreto/Real decreto, reitor/Reitor...) Para esta misión son máis útiles o TILG ou o CLUVI, xa que nos permiten limitar a busca a obras concretas no primeiro caso, e a determinados subcorpus no segundo, o que facilitará a obtención de resultados máis coherentes.

- Comprobar cun enfoque cronolóxico se determinados xuízos prescritivos inciden sobre a frecuencia de uso dunha palabra.

Por exemplo, podemos seguir a evolución da parella stress/estres (desaconsellada como anglicismo superfluo nunha boa cantidade de diccionarios e manuais galegos); ata a década dos 90 só se documenta a primeira, pero a partir desa momento vese xa superada pola segunda, que aparece un total de 63 veces no corpus. Porén, nestes últimos anos detectase un certo descenso nos usos que podería debese, ben a problemas de representación do corpus ou a que finalmente, a recomendación de empregar tensión no canto dos nomes ingleses vela asestándose no uso.

O exemplos que acabamos de presentar só pretenden amosar que desde os servizos lingüísticos non debemos ver os corpus como obxectos estranhos destinados unicamente á investigación teórica, senón que tamén poden ser ferramentas útiles no noso traballo. Esta utilidade incrementárase na medida en que medren tanto en volume como no número de áreas abrangidas, polo que é de desechar que o traballo de inclusión de documentación non se deteña e cada vez poidamos consultar corpus máis completos que ofrezan menos respuestas negativas e un número crecente de ocorrencias para cada consulta.

Xusto A. Rodríguez Río

¹ Hai que ter en conta que os textos contemporáneos recollidos nos corpus galegos pasaron praticamente na súa totalidade por un proceso de "mediación lingüística", chámasete corrección, revisión, tradución... Por iso, para esta finalidade concreta pode ser mais interesante realizar as consultas sobre un corpus máis "espontáneo", como por exemplo toda a documentación galega existente en Internet. Para iso, debemos usar como motor de busca algún que permita filtrar exclusivamente as páxinas escritas en galego, como por exemplo Alltheweb <http://www.alltheweb.com/advanced?advanced=1>.

² Este atapase ainda en fase de desenvolvemento e non está accesible para o público. Pode consultar máis información sobre el en <http://web2.uvigo.es/tlcorpus.htm>.

³ Para acudir esa representatividade seleccionar as textos en función de tres criterios: medio de difusión, data de difusión e área temática.

⁴ En realidade, tamén se pueden consultar outros subcorpus, pero néllos o galego non é lingua de partida nin de chegada, polo que non imos tratálos aquí.

⁵ Polas características de cada un dos corpus, a busca de denominacións non estándares (dialectalismos, alcalmes, hipermetrismos, castelanismos...) vai producir mellores resultados no TILG ca no CORGA.

Para irnos adaptando As ferramentas lingüísticas após as NOMIG 2003

O dia 12 de xullo de 2003 a Real Academia Galega (RAG) deu por rematado o proceso de negociación para conseguir, por fin, un acordo normativo no que se funden as tendencias ortográficas socialmente maioritarias en Galiza. Para a explicación deste acordo e para a difusión social das modificaciones normativas eran necesarias unha serie de medidas que non se levaron a cabo desde a Administración autonómica, polo que a difusión tivo que

ser asumida por outras entidades e institucións interesadas e en boa parte tamén polas editoriais. Por esta razón tiñan que comenzar canto antes a prepararse e a distribuirse as ferramentas lingüísticas necesarias para o proceso de adaptación. Deste xeito, en novembro de 2003 xa estaba no mercado a terceira edición de As normas ortográficas e morfológicas da lingua galega. Actualización, complementos e desviacións, de Ediciones do Cumio, obra

adaptada á nova normativa que creou certa polémica por anticiparse á edición do texto da RAG e do ILG, que non se presentou até o 26 de decembro de 2003.

A pesar dese déficit na explicación do acordo e na difusión dos cambios, comenzaron a distribuirse numerosas ferramentas lingüísticas para irnos adaptando. Deste modo de contado se desenvolveu un programa

informático que permite converter os textos da antigua normativa, o Concordia, que foi deseñado polo profesor J. Henrique P. Rodrigues no seo do proxecto de investigación Ferramentas lingüísticas para a tradución científico-técnica da Universidade de Vigo, e que se pode descargar de balde en <http://webs.uvigo.es/h06/webs573/personalhenriconcordia1.html>. Este programa realiza de modo automático as mudanzas necesarias para a adaptación dos textos a chamada «normativa da concordia», e dá a posibilidade de escoller entre dous niveis de execución. Ainda que é un produto interesante, o resultado dos textos adaptados non é sempre satisfactorio, pois ten numerosos erros (sobre todo coas terminacións -xa, -xo) e non respecta as preferencias do texto normativo.

Algo máis tardou en distribuirse o corrector informático para Office adaptado ás novas normas, o 2.MIL, un producto desenvolvido por Imaxin Software e finanziado pola Administración galega que se presentou o 10 de xuño de 2004 e que se pode descargar de balde en www.edu.xunta.es. Este corrector é unha nova versión do anterior 2.MIL e funciona no MS Word, no MS Excel, no MS Access, no MS PowerPoint e no MS Outlook. O programa supón, sen ningunha dúbida, unha ferramenta moi útil e necesaria para a axuda á escrita en lingua galega, e os errores que produce non van más aló dos que xa producía o 2.MIL (pero que tampouco foron revisados nesta nova versión).

Ademais destas dúas ferramentas informáticas e demorándose algo máis comezaron a adaptarse e a publicarse os diccionarios seguindo as NOMIG 2003 e o por fin editado VOLG, a obra de referencia para a elaboración do estándar do galego moderno que circulaba informalmente en edición provisional e non venal desde 1989 (agardamos a anunciada versión electrónica accesible en Internet). Deste xeito, Ediciones do Cumio adaptou o Gran diccionario Cumio da lingua galega (obra de 75.000 entradas), o Diccionario Cumio da lingua galega para Secundaria Bacharelato (30.000 entradas), o Diccionario Cumio da lingua galega para Primaria (20.000 entradas), o Pequeno diccionario Cumio da lingua galega (24.000 entradas), o Diccionario Cumio da lingua galega básico (30.000 entradas), o Diccionario de peto Cumio da lingua galega (10.000 entradas) e o Consultor Cumio de gallego. Ediciones Xerais adaptou o Pequeno diccionario Xerais da lingua (18.000 entradas) e o Diccionario Xerais da lingua (37.000 entradas), e está a preparar a nova edición do Gran diccionario Xerais da lingua (con 95.000 entradas). Ir Indo tamén publicou o Diccionario de gallego Ir Indo (de máis de 65.000 entradas).

A parte de diccionarios, os editoriais non dubidaron en editar guías e manuais, como por exemplo a obra Gallego século XXI. Nova guía da lingua galega, de Galaxia, unha obra que resolve dúbidas ortográficas, morfoloxías e léxicas e que explica algunas interferencias lingüísticas.

Conxugacións verbais, usos pronominais, características fonéticas e aclaracións semánticas. A editorial Galineva publicou o Diccionario de ortografía da lingua galega, que é unha nova edición da obra xa publicada en 1997 e que busca describir os usos ortográficos do galego actual, e tamén unha Ortografía da lingua galega, que recolle a ortografía da nosa lingua nos seus distintos niveis (ortografía da letra, da sílaba, da palabra e da frase). Ediciones do Cumio fixo o propio coa obra Ortografía e estilo Cumio da lingua galega, un compendio de cuestións ortográficas e estilísticas, con indicacións sobre signos de puntuación, uso de maiúsculas, topónimos, xentilicios, antropónimos, confusións semánticas, redacción, vulgurismos, hiperenxebrismos, etc.

Agora ben, ainda temos que seguir agardando polo diccionario español-galego da RAG, que se anunciou que estaría na rúa o verán pasado, e tamén pola actualización do diccionario de gallego da RAG de 1997, que contará con 50.000 entradas e que segundo as previsões da institución académica estará rematada para o 2005. Con respecto á gramática da RAG, en maio de 2004 anunciouse que tras dous anos de traballo xa estaba acabada. Estaremos atentas/los.

Nel Vidal Barral

O PROCESO DE NORMALIZACIÓN DO IDIOMA GALEGO (1980-2000). ELABORACIÓN E DIFUSIÓN DA LINGUA

Baixo este título atópase un excelente traballo que nos amosa diversos aspectos da sociolingüística galega, co fin de resolver as nosas dúbidas á hora, por exemplo, de buscar as diferenzas entre as NOMIG-03 e as NOMIG-82, de saber en que ano se editou a primeira gramática galega de Saco y Arce, de saber as principais características do diccionario de Alonso Estravís ou do Gran diccionario Xerais da lingua, de coñecer exhaustivamente a producción terminográfica galega, de saber cales son as editoriais que traballan no eido da aprendizaxe da

lingua galega, de acercarnos un pouco máis ao ensino non regrado do galego ou de descubrir por que é tan coñecido Felipe Lubán.

A Sección de Lingua do Consello da Cultura Galega presenta o terceiro volume da serie *O proceso de normalización do idioma galego (1980-2000). Elaboración e difusión da lingua*, que se enmarca nunha tarefa iniciada no ano 1998 cun financiamento da Comisión Europea e que será rematada coa publicación dun cuarto e último volume.

Esta obra é unha ferramenta imprescindible para o estudo e profundizado da situación social e lingüística que vive a nosa nación, cunha achega moi interesante e moi minuciosa de textos que cobren un grande baileiro existente no eido dos estudos sobre o galego. Como ben deixá ver o subtítulo, este terceiro volume está dedicado por completo á elaboración e difusión do idioma galego, con todo é posible unha subdivisión transversal dos aspectos tratados, de xeito que estes se enmarcan en dous campos principais: a planificación do corpus e a difusión do coñecemento do galego.

Dentro do primeiro grupo, presentase uns textos cun estudo moi técnico e coldado, cos que se intentan avaliar os problemas existentes e os avances que se rexistraron, correspondentes á codificación da lingua (Henrique Monteagudo, profesor da Universidade de Santiago de Compostela), á lingüística e á gramática galegas (Rosario Álvarez, profesora da Universidade de Santiago de Compostela), á lexicografía (Ernesto González Seoane, profesor da Universidade de Santiago de Compostela / Decano da Facultade de Filoloxía) e á terminología (Iolanda Galanes, Consello da Cultura Galega / profesora da Universidade de Vigo).

O segundo grupo de textos caracterízase pola análise da planificación da adquisición, análise esta presentada desde o punto de vista dos materiais existentes de unha

boa aprendizaxe do idioma galego (Bieito Silva Valdovia e Xavier Mouríño Cagide, Instituto de Ciencias da Educación, Universidade de Santiago de Compostela), das iniciativas e os recursos cos que os adultos contan para afrontar a aprendizaxe correcta do idioma (Rosario Pérez Magdalena, Consello da Cultura Galega) e da situación do "galego estremo", galego falado máis aló das fronteiras administrativas de Galicia (Francisco Fernández Rei, profesor da Universidade de Santiago de Compostela).

Este traballo contou coa dirección de Henrique Monteagudo Romero e a importante colaboración e coordinación de Iolanda Galanes Santos, apoiada por un equipo de bolseiros: Moisés Barreiro, Rosario Pérez Magdalena, Ana Martínez Fernández, María Cuquejo, Elisa González, Elvira González, Mar González Tarresa, Ana Ledo e Antón Porto.

Durante o proceso de elaboración deste terceiro volume, fixose unha compilación moi importante de material didáctico en lingua galega, con especial atención, por unha parte ao ensino da lingua galega e por outra parte ao ensino en lingua galega. Do mesmo xeito, analizouse o desenvolvemento actual do galego en diversas áreas de coñecemento e en diferentes eidos e compilouse unha grande bibliografía sobre a gramática e a lexicografía galega, polo que se conta actualmente cunha base de datos dun valor incalculable para o estudos da nosa lingua.

Este traballo pretende servir de ferramenta de axuda e análise a todo aquél que quiera achegar un pouco á realidade social e lingüística da lingua galega, tanto desde unha posición víxinal dos aspectos tratados como desde unha sapiencia a priori, mergullándose nunha obra veraz e obxectiva, na que os autores puxeron todo o seu empeño e bo quefacer.

A obra foi presentada o pasado mes de xullo no Salón de Actos do Consello da Cultura Galega e xa podés descubrila por intermedio en contacto con esta entidade ou desde a páxina web do Consello, na seguinte ligazón:

http://www.consellodacultura.org/mediateca/pubs.pdf/normalizacion_III.pdf

Vitor Pumarín Pérez

colección ****
O P R O C E S O
DE NORMALIZACIÓN
DO IDIOMA GALEGO
1980-2000
VOLUME III

ELABORACIÓN
E DIFUSIÓN
DA LINGUA

HENRIQUE MONTEAGUDO - XAN M. BOUZADA
CONSELLODACULTURA.GAL

CONSELLO
DA CULTURA
GALEGA

SECCIÓN DE LINGUA

Manual básico de documentación administrativa: a Administración autonómica apostó por homoxeneizar a súa documentación xeral

Un pouco antes do verán a Dirección Xeral de Política Lingüística (DXPL) da Xunta de Galicia puxo a disposición do público a través de Internet¹ o Manual básico de documentación administrativa, unha obra coa que esta institución abre vieiros, polo menos en dous frontes.

Por un lado, supón a presentación cara á sociedade e o primeiro traballo con proxección pública do Seminario Permanente de Lingua e Administración, colectivo que –polo que se anuncia na "Introducción" – leva tres anos traballando na renovación e mellora da formación que sobre esta disciplina a Xunta imparte aos seus traballadores. Agardemos que siga por ese camiño e que as súas achegas transcendan con rapidez a todos os profesionais do noso sector.

Pero ademais, convértese no primeiro esforzo editorial que a Xunta realiza co obxectivo de harmonizar, modernizar e simplificar a súa producción documental, principalmente o seu deseño e estruturación, pois os aspectos morfolingüísticos e estilísticos do uso do galego neste ámbito xa se trataban no Manual de Lingua Administrativa dado ao prelo pola EGAP, e en todos os traballos publicados ao seu ronsel.

Compre daríe os parabéns á DXPL por tales iniciativas, pero tamén é preciso engadir que "non é sen tempo" que presente iniciativas encamadas a planificar mellor unha oferta formativa que diversos estudos (por exemplo os publicados polo Consello da Cultura Galega) describen como estancada e ineficiente. Ou tamén, que estes primeiros modelos de documentos administrativos da Xunta de Galicia aparecen varios anos despois de que o fixesen traballo semeillante para outras organizacións ou colectivos galegos de moita menor entidade (os profesionais das notarias, as policías locais ou a Universidade de Santiago de Compostela, por poñer só tres exemplos).

Indo xa ao tema que nos ocupa, o Manual divideuse en dous bloques de contidos, que se complementan cun apartado final de bibliografía (páx. 97 a 105), tanto de fontes en papel como electrónicas.

No primeiro deses bloques ofrece-se unha serie de indicaciones teóricas, tanto sobre as características xerais da redacción administrativa (páx. 11 a 17), como sobre a organización da información na documentación administrativa (páx. 19 a 21). No segundo (páx. 23 a 96) presentase 24 modelos de documentos usados adto pola Administración (carta, convocatoria, oficio, acta, resolución, solicitude, certificado...), definindos e describindos a estrutura de cada un deles, e engadindo unha serie de referencias legais cando son do caso.

Do que as autoras afirman na "Introdución" parece deducirse que o Manual planifícase en boa medida como material didáctico de apoio para os distintos cursos de lingua e administrativa que organiza a DXPL. Isto explicaría que no tratamento do bloque de contidos teóricos se opte pola claridad expositiva apoiada nunha concisión case esquemática, pois o docente podería ampliar calquera aspecto dubidoso, ilustrando con exemplos aqueles apartados que considera pertinentes.

É probable que a súa vocación didáctica teña tamén que ver co feito de que os documentos se presenten organizados segundo a finalidade coa que se elaboran (documentos de transmisión, de xullo,

de decisión, de constancia e do ciudadán), xa que esta estruturação é a que mellor se corresponde coa exposición de tipo sistemático propia dun seminario formativo. Se a obra se concibise prioritariamente como unha ferramenta de consulta individual a posibilidade de optar pola ordenación alfabetica ganaría peso, xa que é a que más facilita a busca rápida dun documento concreto.

Otro aspecto que nos parece salientable é que as propostas estilísticas e gráficas que se defenden en ambos os bloques de contido coinciden grosso modo coas que se viñan propoñendo en traballos anteriores, tanto no que fai referencia aos principios que deben orientar a redacción administrativa e aos recursos lingüísticos cos que estes se poden poñer en práctica, como no que ten que ver cos elementos más significativos do deseño e presentación de documentos. Con isto conséguense poñer un esteo más no proceso de asentamiento e difusión dunha tradición propia no tecnolecto administrativo, que nos distancie de modelos arcaicos e moi influídos polo castelán.

A calidade como produto editorial (ou polo menos o que se pode supoñer a través da edición electrónica) é tamén unha das súas virtudes. O Manual presenta un deseño cuidado, cunha distribución de información moi visual que facilita a consulta, especialmente no bloque de "Documentos administrativos comentados", onde podemos ver dunha soa vez a descripción da estrutura do documento e o modelo concreto no que esa estrutura se aplica.

Non nos quedou máis remedio ca deducir a calidade material do Manual partindo da versión electrónica perante a

imposibilidade de acceder á versión en papel. No momento de redactar estas líñas –finals de setembro de 2004– non somos capaces de atopar este traballo nas librarías gallegas, nin naquelhas onde puidermos consultar persoalmente, nin nas librarías virtuais a que puidermos acceder. Tampoco figura na base de datos do ISBN, a pesar de que nos créditos figura tal número de rexistro. Todos estes datos –e exáis nos equivocaremos– non parecen presalar unha boa distribución do Manual, polo menos polas canles comerciais habituais, problema que reduciría o grao de incidencia que o traballo podia ter entre os usuarios habituais da lingua e administrativa, tanto na administración autonómica como na sociedade en xeral.

A dificultade (imposibilidade?) de acceder a exemplares impresos dálle maior relevancia á versión electrónica, e por iso destacañ máis algunas carencias desta, como a ausencia de marcadores², o que dificulta a súa consulta puntual, especialmente se lembramos que os modelos de documentos se presentan seguindo unha orde conceptual e non alfabetica. Tamén se podería ir máis alá á hora de aproveitar as posibilidades que as novas tecnoloxías abren para facilitar o uso efectivo deses modelos: por que non crear unha versión electrónica que se puideren abrir nos procesadores de texto para personalizalos coa información que corresponde en cada caso, pero mantendo bloqueados determinados campos fixos que garantisen un aspecto xeral e un primeiro nivel estrutural uniformes?

En síntese, hai que saudar positivamente esta aposta –señala– da Xunta de Galicia por homoxeneizar e modernizar a súa documentación básica

segundo as líneas mestras que traballo previos realizados por outras organizacións intentaron ir implantando, e hai que recoñecer o gran pullo que para esta implantación pode supor que a meirande Administración do país comece a empregar de facto os modelos que aquí recomendamos, tanto polo seu propio peso como polo efecto de imitación que podería crear. Pero para que iso suceda é preciso implicarse a fondo na difusión e na dinamización do uso deses modelos, facilitando que se coñezcan (a distribución comercial da versión en papel debería ser tarefa prioritaria) e que se poidan usar facilmente nos soportes de traballo más habituais. A ver se é verdade.

Xusto A. Rodríguez Río

XUNTA DE GALICIA
CONSELLERÍA DE
POLÍTICA AGRÍCOLA, MONTAÑA
E DESARROLLO RURAL

Señor Cestáno, s/n
2801 Santiago de Compostela
Tel.: 986 944 700
Fax: 986 944 701

Ignacio Martínez Ribadeo
Rúa Alameda, s/n
15602 A Coruña

CONVOCATORIA

Señor:

Comunicame convocada a reunión da Xunta Electoral de denominacións da indicacións xeográficas protexidas "Questo do Cabreiro".

Día: 25 de maio de 2002
Hora: 10:00 h.
Lugar: sala de xuntas da Consellería de Política Agrícola, Montaña e Desenvolvemento Rural,
San Cestáno, s/n, Santiago de Compostela.

ORDEN DO DÍA.

- 1. Lectura e aprobación da acta da sesión anterior.
- 2. Recogida de documentación electoral.
- 3. Asignación de postos de elección.
- 4. Roles de intervención.

Atentamente,

Nosaria, 25/05/2002
Secretaría da Xunta Electoral
Santiago de Compostela, 25 de maio de 2002

¹ Nun primeiro momento descargábase só a través do web do Centro de Documentación Sociolingüística de Galicia, e desde hai unhas semanas pode baixarse tamén desde <[² Os marcadores son elementos semellantes a ligaduras que permiten a acceder desde unha sección lateral do documento a un punto concreto dentro \(ou a outros documentos, a páxinas web...\) e que se utilizan fundamentalmente para presentar un índice do traballo, a través do cal se pode navegar.](http://www.edu.xunta.es/portal/contenidos?comando=Contenido&orden=0&id=653281-453431ca-001803fb-85843b728f0-dig&id=bbad17f9-453431ca-002d09fc-114a3386&rId=0c9298f-453431ca-002d09fc-006817f8-2d57d488&trotId=6848da4f-0a8f093-006e7a5b-232201ea></p>
</div>
<div data-bbox=)

Novos Estatutos da CTNL

COA APROBACIÓN DA LEI ORGÁNICA 1/2002, DO 22 DE MARZO, REGULADORA DO DEREITO DE ASOCIACIÓN (SUPLEMENTO NÚM. 4 DO BOE EN GALEGO, 1 DE ABRIL DO 2002), FÍXOSÉ NECESARIO MODIFICAR OS NOSOS ESTATUTOS PARA ADAPTAOS Á NOVA LEXISLACIÓN. CON ESTE FIN, A XUNTA DIRECTIVA FIJO UNHA PROPOSTA DE REDACCIÓN QUE FOI VOTADA E APROBADA POR UNANIMIDADE NA ASEMBLEA EXTRAORDINARIA DO 28 DE FEBREIRO DO 2004. DESPOIS DO TRÁMITE INTERNO DA APROBACIÓN EN ASEMBLEA, DIRIXIUSE O TEXTO AO REGISTRO DE ASOCIACIONES PARA A SÚA ENTRADA EN VIGOR. DAQUELA, O TEXTO DEFINITIVO DOS NOSOS ESTATUTOS É O QUE SEGUIRÁ:

ESTATUTOS DA COORDINADORA DE TRABALLADORES/AS DE NORMALIZACIÓN DA LINGUA (CTNL)

CAPÍTULO I

Da constitución, denominación, ámbito territorial, actividad e domicilio social

Artigo 1.- Coa denominación de Coordinadora de Traballadores/as de Normalización da Lingua (CTNL), constitúese unha asociación de carácter non lucrativo e de ámbito galego con capacidade xurídica e plena capacidade de obrar, que se rexerá polas normas destes estatutos, pola Lei orgánica 1/2002, do 22 de marzo, reguladora do derecho de asociación, e por outras normas complementarias.

Artigo 2.- Os fins desta asociación serán:

- Defender os intereses xerais dos/das traballadores/as de normalización lingüística de Galicia e da dignidade das condicións de traballo dos servizos lingüísticos.
- Promover a formación continua no eido da normalización da lingua.
- Elaborar propostas para facer máis efectivo o traballo a prol da normalización da lingua.
- Promover a nosa lingua en todos os ámbitos da sociedade galega.

Artigo 3.- Para o cumprimento dos fins descritos no artigo 2., a asociación:

- Organizará cursos, xornadas, encontros, conferencias e outras actividades que contribúan á formación e actualización profesional dos/das socios/as.
- Promoverá a elaboración e edición de publicacións, en papel e na rede, para difundir todo tipo de información que atinxá á normalización lingüística e se considere de interese para os fins da asociación.
- Participará en intercambios, viaxes e calquera outra clase de actividades que lle permitan aos/as socios/as coñecer outras realidades relacionadas cos fins xerais da asociación.
- Elaborará e difundirá propostas para mellorar as condicións de traballo na normalización da lingua.
- Fomentará as relacións de colaboración coas institucións públicas, empresas privadas e outras organizacións non lucrativas que permitan un mellor cumplimento dos fins fundacionais.

Artigo 4.- O domicilio social da asociación será o seguinte: rúa Perfecto Feijoo, número 3, 3.º dereita, 36002 Pontevedra. Para os efectos das notificacións postais contará ademais co apartado de correos 771, 15405 Santiago de Compostela (A Coruña). Para as actividades da asociación empregaranse outros locais asociativos, mediante acordo da Xunta Directiva.

CAPÍTULO II

Dos/Das socios/as: derechos e deberes

Artigo 5.- Poderán ser socios/as todas as persoas físicas ou xurídicas con plena capacidade de obrar (ou trés o acordo do órgano competente da persoa xurídica) que reúnan os seguintes requisitos:

- Ter relación laboral ou formativa encamitada ao desenvolvemento de tarefas de normalización lingüística.
- Formular a súa solicitude de ingreso.

Artigo 6.- As persoas que quieran ser socias manifestarán o seu desejo de formaren parte da asociación e serán admitidas pola Xunta Directiva, que estará obrigada a declarar procedente a admisión de todas aquellas que o soliciten e cumpran as condicións establecidas nestes estatutos. A Asamblea Xeral ordinaria será informada da incorporación dos/das novasas socios/as e deberá ratificar o acordo da Xunta Directiva referido ás novas admisiones.

Artigo 7.- Todos/as os/as socios/as terán igualdade de dereitos desde o momento da súa admisión. Estes derechos son:

- Tomar parte nas assembleas xerais, con voz e voto.
- Poder elixir e seren elixidos/as para os cargos directivos.
- Gozar dos beneficios e dereitos que lle correspondan como membros/as da asociación.
- Recibir información sobre os acordos tomados polos órganos da asociación, así como sobre o desenvolvemento da planificación de actividades e dos orzamentos.
- Intervir no desenvolvemento da asociación.
- Aqueloutros que sexan recollidos na lexislación vigente.

Artigo 8.- Son obligas dos/das socios/as:

- Cumprir os preceptos que ditaminen estes estatutos así como os acordos da Asamblea Xeral e da Xunta Directiva.
- Desempeñar os cargos para os que sexan elixidos/as.
- Asistir ás assembleas xerais, en persoa ou con voto delegado.
- Satisfacer as cotas que se establezan.
- Respetar o que se determina nestes Estatutos.
- Aqueloutros que sexan recollidos na lexislación vigente.

Artigo 9.- Perda da condición de socio/a:

- Por vontade propia, comunicada por escrito á Xunta Directiva e logo do pagamento de todas as cotas que teña pendentes.
- Por ir as súas actuacións en contra dos fins da asociación.
- Por non ter satisfeitas as cotas establecidas antes do peche do exercicio económico anual.

Artigo 10.- A decisión de expulsión dos/das socios/as será tomada pola Xunta Directiva, logo de audiencia ao/a interessad@. En todo caso, o acordo deberá ser ratificado pola Asamblea Xeral e, contra el, pódese recorrer diante da xurisdicción ordinaria.

Artigo 11.- A separación temporal dun/dunha socio/a pódese producir por pedimento persoal motivado e por escrito.

CAPÍTULO III

Dos órganos directivos e assembleas

Artigo 12.- Son órganos da asociación:

- A Asamblea Xeral, como máximo órgano colegiado do governo da asociación.
- A Xunta Directiva, como órgano colegiado en que a Asamblea delega o governo permanente da asociación.
- As comisións que se poidan constituir.

Artigo 13.- A Asamblea Xeral de socios/as é o órgano de expresión da vontade da Coordinadora, estará formada por todos/as os/as socios/as e tomará os seus acordos por mayoría ou democracia interna. O/a presidente/a e o/a secretario/a da Asamblea serán os mesmos cós da Xunta Directiva, agás que algúntunha socio/a solicite antes de empezar a Asamblea que se vote unha nova mesa. A Asamblea poderá ser ordinaria ou extraordinaria e terá a facultade de referendar ou rexeitar os acordos da Xunta Directiva.

Artigo 14.- Son competencias da Asamblea Xeral ordinaria:

- Aprobar a acta da reunión anterior.

b) Facer exame e aprobación da memoria de actividades, das contas e do balance do exercicio anterior.

- Decidir a liña de actuación da Coordinadora, proposta pola Xunta Directiva.
- Aprobar o orzamento de ingresos e gastos para cada exercicio.
- Elixir os/as membros/as da Xunta Directiva.
- Ratificar a admisión e baixa de socios/as.
- Fixar e modificar as cotas ordinarias e, de ser o caso, extraordinarias.

Artigo 15.- Son competencias da Asamblea Xeral extraordinaria:

- Modificar os estatutos da Coordinadora.
- Autorizar o alleamento, gravame ou hipoteca de bens sociais.
- Expulsar socios/as, por proposta da Xunta Directiva.
- Decidir a disolución e designar os liquidadores.
- Solicitar a fusión, integración ou colaboración con outros organismos que persigan idénticos fins.
- As que, a pesar de lle corresponderán á Asamblea Xeral ordinaria, por razons de urgencia ou necesidade, non poidan esperar á súa convocatoria, sempre e cando isto non implique grave prexulzo para a Coordinadora.
- Todas as non conferidas expresamente á Asamblea Xeral ordinaria ou á Xunta Directiva.
- Solicitar a declaración de asociación de utilidade pública.

Artigo 16.- As Asambleas tanto ordinarias como extraordinarias conformaran os/as socios/as asistentes, sempre que concorran, como mínimo, a metade más un dos/das socios/as na primeira convocatoria; ou transcorrida media hora, en segunda convocatoria con calquera número de asistentes.

Artigo 17.- Os/A socios/as poderán delegar a súa representación na Asamblea en calquera outro/a socio/a. Tal representación outorgarase por escrito e deberá estar en poder dolda secretario/a da Asamblea polo menos media hora antes de celebrarse a sesión.

Artigo 18.- A Asamblea Xeral reunirase con carácter ordinario como mínimo unha vez ao ano, e dentro dos tres meses seguintes ao peche do exercicio anual.

Artigo 19.- A Asamblea Xeral reunirase con carácter extraordinario en convocatoria especial por pedimento da Xunta Directiva, dolda presidente/a ou do 10% dos/das socios/as. Neste último caso realizarase a solicitude por medio dun escrito dirixido ao/a presidente/a, e autorizado coas sinaturas das persoas solicitantes, no que se expoña o motivo da convocatoria e a orde do dia.

Artigo 20.- O/a presidente/a da Xunta Directiva convocará tanto a Asamblea ordinaria como a extraordinaria como mínimo con 15 días de antelación, mediante citación persoal aos/as socios/as. Na convocatoria aparecerán o lugar, a data e a hora da xuntanza, así como a orde do dia cos temas que se tratarán os anexos que sexan necesarios. Tamén se sinalará a hora da segunda convocatoria, que como mínimo será media hora máis tarde da primeira.

Artigo 21.- Os acordos tomaranse por maioría simple das persoas presentes ou representadas. Será precisa maioría absoluta das persoas presentes ou representadas para os acordos tomados en Asamblea Xeral extraordinaria. A seguir levaranse os acordos ao libro de actas e asinará o/a presidente/a e o/a secretario/a da asamblea. A acta deberá ser lida na seguinte Asamblea Xeral e aprobada por maioría simple.

Artigo 22.- Os acordos adoptados conforme o artigo anterior obligarán a todos/as os/as socios/as, mesmo aos/as que non asisten á Asamblea Xeral.

Artigo 23.- Os acordos que valan contra estes estatutos ou infrinxan os fins da asociación poderán ser obxecto

de recurso de reposición perante a Asemblea Xeral. A partir da resolución do recurso de reposición, quedará aberta a vía para recorrer perante a xurisdicción ordinaria.

Artigo 24.- A Xunta Directiva estará integrada por unha presidente/a, unvunha secretaria/o, unvunha tesorera/o e seis vogais. O número de vogais poderá ser modificado por proposta da Xunta Directiva e ratificada en Asemblea Xeral.

Artigo 25.- Os cargos da Xunta Directiva terán unha duración de dous anos e as persoas que ocupen os ditos cargos poderán ser novamente elixidas ao remataron o mandato. En calquera caso, os cargos poderán ser re-vogados e estarán sempre á disposición da Asemblea Xeral.

Artigo 26.- Os cargos da Xunta Directiva poderán causar baixa por renuncia voluntaria comunicada por escrito á Xunta Directiva, por incumprimento das obrigas que tivesen encomendadas e/ou por expiración do mandato. Neste último caso, continuarán nos seus cargos ata o momento en que produza a aceptación das persoas que as substitúan.

Artigo 27.- As vacantes que puidesen producirse na Xunta Directiva cubriranse provisionalmente por designación desta ata que a Asemblea Xeral elixa os/as novos/as membros/as ou confirme nos seus postos os/as designados/as.

Artigo 28.- A Xunta Directiva reunirase cunha periodicidade mínima dunha vez cada tres meses ou, con carácter extraordinario, cando así o soliciten a metade dos membros desta.

Artigo 29.- Os acordos da Xunta Directiva tomaranse por maioria simple e para seren válidos requirirán da presenza da metade máis un dos seus membros. No caso de empate, decidirá o voto da presidente/a.

Artigo 30.- Son facultades da Xunta Directiva:

- Dirixir as actividades da asociación e levar a súa xestión económica e administrativa.
- Executar os acordos establecidos nas assembleas xerais.
- Resolver sobre a admisión de novos/as socios/as.
- Crear comisións de traballo co fin de delegar nelas a preparación de determinados actos ou actividades ou obter delas as informacions necesarias. Ao cargo destas comisións designarase unvunha membro da Xunta Directiva.
- Nomear delegados para determinadas actividades da asociación.
- Interpretar os estatutos e, se é o caso, o regulamento de réxime interno e velar polo seu cumprimento.
- Ditar normas de funcionamento non previstas nos estatutos nin no regulamento de réxime interno.
- Calquera outra facultade que non sexa da exclusiva competencia da Asemblea Xeral de socios/as.

Artigo 31.- Serán competencias da presidente/a:

- Desempeñar a dirección da asociación.
- Representar legalmente a asociación ante toda clase de organismos públicos ou privados.
- Convocar, presidir e pechar as sesións da Asemblea Xeral e da Xunta Directiva, así como dirixir as deliberacións que nelas se produzcan.
- Formular e someter á aprobación da Asemblea Xeral o plan de actuación proposto pola Xunta Directiva, a memoria de xestión correspondente, o orzamento para o exercicio que comeza e os balances e contas anuais do exercicio pechado.
- Ordenar pagamentos e autorizar coa súa sinatura os documentos, actas, certificacións e correspondencia.
- Acordar coa Xunta Directiva a admisión de novos/as socios/as e presentalos/as perante a Asemblea Xeral.

- Velar polo cumprimento dos fins da Asociación.
- Delegar certas funcións noutros membros da Xunta Directiva.

Artigo 32.- Serán competencias da/o secretario/a:

- Exercer a dirección dos traballos administrativos da asociación.
- Custodiar e encargarse dos libros de actas e de rexistro de socios/as, dos documentos e dos carimbos da asociación.
- Redactar as actas das reunións e expedir certificacións destas co visto e prace da/o presidente/a.
- Comunicar os cambios na Xunta Directiva e demás acordos inscritibéis nos rexistros que corresponda, así como a presentación das contas anuais e o cumprimento das obrigas documentais nos termos que legalmente corresponda.

Artigo 33.- Serán competencias da/o tesorera/o/a:

- Exercer a dirección dos traballos de xestión económica da asociación.
- Custodiar e levar os libros de contabilidade e os inventarios, así como todos os documentos económicos necesarios para a elaboración das contas e balances.
- Preparar os orzamentos, as contas anuais e os balances para a súa presentación diante da Xunta Directiva e da Asemblea Xeral.
- Custodiar os fondos da asociación.
- Dar cumprimento ás órdes de pagamento que explíca a/o presidente/a.

Artigo 34.- Os/as vogais terán as obrigas propias do seu cargo como membros da Xunta Directiva, así como as que nazan das delegacións ou comisións de traballo que a propia Xunta lleve encomende.

CAPÍTULO V

Da modificación dos estatutos, da disolución da Coordinadora e da liquidación do patrimonio

Artigo 35.- Os presentes estatutos poderán ser modificados por proposta da Xunta Directiva ou dun cuarto dos/das socios/as.

A modificación dos estatutos farase en Asemblea Xeral extraordinaria e será o único punto da orde do dia. Xunto coa convocatoria achegarase o texto coas modificacions propostas. Abrírase un prazo mínimo de dez días para que calquera socio/a poida dirixirlle á Xunta Directiva as propostas e emendas que considere oportunas. Estas completarán a documentación da citada assemblea e serán postas á disposición dos/das socios/as como mínimo tres días antes da realización da Asemblea extraordinaria.

A aprobación da modificación dos estatutos será acordada por dous terzos das persoas presentes ou representadas.

Artigo 36.- A duración da Coordinadora será indefinida.

Artigo 37.- A Coordinadora disolverse polas seguintes causas:

- Por vontade da Asemblea Xeral extraordinaria e acordada por dous terzos das persoas presentes ou representadas.
- Por outras causas determinadas legalmente ou por sentenza xudicial.
- Por fusión con outra organización que persiga fins semellantes.

Artigo 38.- No caso de disolución, a Asemblea Xeral extraordinaria designará dous/dúas socios/as liquidadores que, xunto co/a presidente/a e/o/a tesorera/o/a, efectuarán a liquidación dos bens, pagando débedas, cobrando créditos e fixando o haber líquido resultante. O haber líquido resultante, unha vez realizada a liquidación, doaráelle a outra entidade de carácter non lucrativo e de ámbito galego.

O xustificante da doazón será presentado no Registro de Asociacións correspondente para proceder á inscrición da disolución da asociación.

CAPÍTULO IV

Do patrimonio fundacional, recursos económicos previstos, forma de administración e límites do orzamento anual

Artigo 39.- A Coordinadora, que ao iniciar as súas actividades carece de patrimonio, utilizará en cumprimento dos seus fins os seguintes medios económicos:

- As cotas dos/das socios/as.
- As achegas económicas voluntarias.
- As doazóns ou subvencións que poidan conceder órganos públicos, entidades privadas ou particulares.
- Os ingresos que se poidan recibir polo desenvolvemento das actividades da asociación.
- Calquera outro recurso lícito.

A facultade para dispor do patrimonio da Coordinadora corresponde á Asemblea Xeral de socios/as.

Artigo 40.- A conta e periodicidade das cotas dos/das socios/as establecerán a Asemblea Xeral por proposta da Xunta Directiva. As devanditas cotas dedicaranse con exclusividade a atender as necesidades da Coordinadora.

Artigo 41.- Anualmente, e con referencia ao último día do exercicio económico de cada ano, practicarase o inventario e balance da situación e formalizarse nunha memoria, que será posta á disposición dos/das socios/as durante un prazo non inferior aos quince días anteriores á celebración da Asemblea Xeral ordinaria, que deberá aprobarla ou censurala.

Artigo 42.- Anualmente, e no tempo que establece o artigo 18, será aprobado o orzamento pola Asemblea Xeral.

COMUNICADOS AOS SOCIOS/AS

• Todos os socios e socias da CTNL poden presentar, antes do vîndeo **6 de febreiro**, a súa propia proposta de **actividades para o ano 2005**. Todas as suxestions recibidas serán expostas no web da CTNL con antelación á vîndeo Asemblea Xeral, onde serán debatidas e se elixirán por maioría aquellas que se desenvolverán ao longo do ano. Envianos as túas suxestions a curso@ctnl.org, especificando en cada caso: título da actividade, obxectivos e liñas básicas de desenvolvemento.

• Interénsanos coñecer a opinión que, como socio/a, tes da liña de actividades que vén desenvolvendo nos últimos anos a CTNL. As túas valoracións e suxestions serán de grande utilidade á hora de deseñar programas de actividades axeitados e eficaces, que consigan cubrir as expectativas e necesidades de todos/as socios/as. Podes facernos chegar a enquisa que che enviamos xunto con este boletín ao apartado de correos 771 (Santiago) ou, se o preferires, podes descargar a versión

Word que atoparás no noso web (sección "novas") e, despois de cubrila, enviámela como correo adxunto a cuso@ctnl.org.

Constitución da Sociedade Galega de Terminología

O día 6 de outubro do 2004 tivo lugar na Sala de Xuntas da Casa da Balconada (LUSC) a primeira xuntanza para promover a constitución da Sociedade Galega de Terminología, unha nova asociación que terá entre os seus fins a coordinación e a formación das persoas que traballan neste eido. Na reunión inicial tomáronse acordos tan salientables como a definición dos seus obxectivos, a redacción do proxecto de estatutos e a formación da comisión promotora que realizará os trámites previos para a constitución oficial, nomeadamente a inscrición no Rexistro de Asociacións e a convocatoria da primeira asemblea xeral. Esta comisión está composta por Iolanda Galanes (presidenta), Luis Daviña (vicepresidente), Berta Castaño (secretaria), Anxo Sobrino (tesoureira),

Manuel Núñez Singala, Ana Isabel Martínez, João José Aveledo e Jose Ramón Pichel (voceais).

O xermelo da necesidade desta asociación tivo lugar durante a celebración do I Simposio Galego de Terminología en novembro do 2003. Logo, para confirmar o interese por este proxecto, realizouse unha sondaxe a través da rolda de terminología da Sección de Lingua do Consello da Cultura Galega (<http://www.consellodacultura.org/liniteracion/foros/terminologia.php>). E, finalmente, o 15 de setembro convócalose as persoas interesadas para a xuntanza que bota a andar a sociedade.

Despois dos trámites burocráticos pertinentes, anunciarase de novo a través da rolda de terminología a convoca-

toria para a primeira asemblea xeral, á que estarán convocadas todas as persoas interesadas en formar parte da asociación. Alén disto, para darlle máis difusión á iniciativa, farase unha breve presentación do seu nacemento durante os VIII Encontros para a Normalización Lingüística (20-22 de xaneiro de 2005).

Desde a CTNL dámole os parabéns á constitución da Sociedade Galega de Terminología, que de certo vai desenvolver actividades útiles tanto para especialistas coma para as e os que se queren iniciar neste importante labor normalizador.

Windows XP en galego

O pasado mes de xullo a empresa Microsoft e a Consellería de Educación e Ordenación Universitaria deron un importante pulo á normalización dos usos do noso idioma ao presentar en Santiago o paquete de interface do Windows XP en lingua galega.

Se queres traballar co Windows XP en galego, sen custos adicionais, só tes que descargar do propio web de Microsoft (<http://www.microsoft.com/spain/windowsxp/gallego/default.asp>) unha aplicación chamada "Paquete de interface en galego" (Galician Interface Pack) e instalala sobre o Windows XP Professional ou Home Edition na súa versión en castelán. Tamén podes solicitarla, en formato CD, ao teu distribuidor habitual.

Desde a CTNL felicitamos a iniciativa e animamos a todos os nosos socios e socias a instalar no seu computador a versión galega do XP, para que o galego vala pouco a pouco conquistando novos espazos no complicado, e ao tempo decisivo, ámbito das novas tecnoloxías.

O pasado mes de xullo a empresa Microsoft e a Consellería de Educación e Ordenación Universitaria deron un importante pulo á normalización dos usos do noso idioma ao presentar en Santiago o paquete de interface do Windows XP en lingua galega.

Se queres traballar co Windows XP en galego, sen custos adicionais, só tes que descargar do propio web de Microsoft (<http://www.microsoft.com/spain/windowsxp/gallego/default.asp>) unha aplicación chamada "Paquete de interface en galego" (Galician Interface Pack) e instalala sobre o Windows XP Professional ou Home Edition na súa versión en castelán. Tamén podes solicitarla, en formato CD, ao teu distribuidor habitual.

Desde a CTNL felicitamos a iniciativa e animamos a todos os nosos socios e socias a instalar no seu computador a versión galega do XP, para que o galego vala pouco a pouco conquistando novos espazos no complicado, e ao tempo decisivo, ámbito das novas tecnoloxías.

Formación continua / Coordinación / Información / Aproveitamento de recursos

ENREDAMOS A DINAMIZACIÓN LINGÜÍSTICA DUN PAÍS

NOME	
APELIDOS	
TELÉFONO	
FAX	
ENDEREZO ELECTRÓNICO (indica un e-mail persoal ou de traballo)	
CP - LOCALIDADE	
SITUACIÓN PROFESSIONAL	
SEXO (DONA)	
CON DICHA	
BOGO QUE CON CARGO A MIURA CONTA	
SE ATENDAN AS CONTRAS QUE ME SEGAN XIRAGAS POLA COORDINADORA DE TRABALLADORES E TRABALLADORAS DE NORMALIZACIÓN DA UNIGAL.	
E PARA QUE ASI CONTESTE ASINA ESTA CERTIFICACIÓN O	
DE	DE 39

CADA DIA SOMOS MÁS

O NOSO SITO NA REDE

A CTNL e a súa historia / Cursos de formación / Documentación / O noso Boletín Novas CTNL / Recursos lingüísticos na rede / Ligazóns / Servicios lingüísticos / Textos, artigos, relatorios... / Bibliografía / Noticias e novidades do galego / Colabora connosco / Opina

A CTNL "cotane"

Cursos de formación específicos, centrados no labor dos técnicos e persoas interesadas na sociolingüística galega / Propuestas de coordinación e organización para a nacionalización dos recursos da administración pública / Coordinación e divulgación dos labores dos traballadores dos SNU/SL / Información das cuestións de interese para os SNU/SL / Índice, publicacións, líneas de apoio, programad / Favorecer a creación de novos servizos e a profesionalización dos existentes / Promover a significación do labor dos normalizadores lingüísticos e conseguir un status adecuado para os SNU/SL / Publicar ou fomentar a publicación de materiais de interese para o sector e animar a investigar arredor das mours demandas.

XUNTA DE GALICIA

CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN
E ORDENACIÓN UNIVERSITARIA
Dixitón Xeral de Política Lingüística